

پنجشنبه ۲۸ آذر ۱۳۹۸ • شماره ۵۵۵۴

زندگی ۱۶ ایران

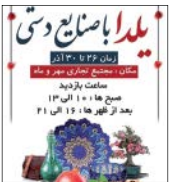
از گوشه‌وکنار

فراخوان چهارمین جشنواره فجر صنایع دستی

به گوش هنرمندان صنایع دستی کشورمان هم برسانیم که فراخوان چهارمین جشنواره فجر صنایع‌دستی و هنرهای سنتی که از سوی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی با مشارکت انجمن هنرمندان سفالگر (بخش ویژه) برگزار می‌شود، منتشر شده‌است و هنرمند مجاز به تحویل سه اثر از جدیدترین محصولاتش به این جشنواره خواهد بود.
متقاضیان شرکت در جشنواره باید تا ۲۵ دی ۹۸ تصاویر آثار خود را به‌همراه اطلاعات اثر شامل نام اثر، تکنیک، نام سازنده اثر، شهر و شماره تلفن ثابت و همراه و نشانی دقیق پستی، به‌آدرس اینترنتی ichtartarvii@gmail.comارسال کنند.انتخاب آثار در دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول تصاویر توسط هیأت انتخاب اولیه آثر بررسی می‌شود و در مرحله دوم اصل آثار به انتخاب داوران، به نمایشگاه راه خواهد یافت. پذیرفته‌شدن آثار در مرحله اول به‌معنای راهیابی به نمایشگاه نبوده و آثار نهایی در مرحله دوم توسط هیأت داوران انتخاب خواهد شد. / ایرنا

اعطای تسهیلات به زیلوبافان میبدی

این از آن خبرهای خوبی است که آرزو می‌کنیم برای بقیه هنرمندان صنایع دستی هم اتفاق بیفتد؛ اعطای تسهیلاتی که می‌تواند گرهی از مشکلات شان باز کند. فعلا این خبر خوب شامل حال زیلوبافان میبدی شده و معاون صنایع‌دستی استان یزد از اختصاص ۵۰ میلیارد ریال تسهیلات به زیلوبافان میبدی در پی جهانی شدن زیلوی میبد خبر داده است.
محمد رضا دهقان مهرجردی در توضیح بیشتر گفته: از این اعتبار ۲۵ میلیارد ریال برای سال جاری در نظر گرفته شده که تاکنون ده میلیارد و ۵۰۰ میلیون ریال تسهیلات به متقاضیان پرداخت شده است. به گفته وی، زمینه صادرات زیلو به خارج از کشور فراهم شده و در این زمینه هم تسهیلاتی ارائه می‌شود. / جام‌جم دیلی

ورودی آرامستان بابویه در شهری

پنجشنبه‌های ایرانگردی

هر هفته

یک گوشه از ایران زیبا

یکی از ایرانگرد هایمان برای گشت و گذار در روزهای سرد و پایانی فصل پاییز آرامستان بابویه در شهری را انتخاب کرده؛گورستانی با سنگ قبرهایی پر از قصه و حکایت

جشن باستانی یلدا در گوشه و کنار ایران

این روزها درمیان بوی دود و هوای آلوده پسرپرب و گاه بارانی، عطر شب یلند و باستانی یلدا هم به مشام می‌رسد؛ عطری که در لابه‌لای برخی خبرها تندتر است و دوست‌داشتنی‌تر. به طور مثال اخباری که حکایت از برگزاری آیین‌های مردمی و گروهی در برخی مناطق کشورمان یا نمایشگاه‌های صنایع دستی شب یلدایی دارند.

مصادقش جشن یلدایی که اداره میراث فرهنگی شهرستان قرچک، قرار است بساطش را در شب یلدا در یکی از روستاهای این شهرستان بپهن کند. با برنامه‌هایی چون قصه‌خوانی، حافظ و شاهنامه‌خوانی اجرای موسیقی سنتی، محلی و عشایری و خیرش را از همین حالا مریم خدابنده، سرپرست دفتر میراث‌فرهنگی شهرستان

قصه‌های زیر خاکی در ابن بابویه

قبرستان گردی یکی از زیر شاخه های گردشگری شهری است که هنوز پایش به کشور ما باز نشده

وقتی گفتیم می‌خواهم بروم قبرستان، راننده چپ چپ نگاهم کرد وگفت: خب برو؛ توضیح دادم که قصدم ابن بابویه است، نگاهی عاقل اندر سفیه انداختم که: این مدلش را دیگر ندیده بودیم! قبرستان‌گردی گرچه زیرمجموعه گردشگری شهری است، اما هنوز ناشناخته و نوظهور است. درواقع گردشگری شهری سر از بازار درآورده و کوچه‌گرد و خانه‌رو شده و در میانه این راه به گورستان‌ها هم رسیده است؛ آرامستان‌هایی که به‌خاطر شخصیت‌های فرهنگی، علمی قدیمی که در آنها آرمیده‌اند، جنبه تاریخی و حتی میراثی پیدا کرده و امروزه در جهان به یکی از اماکن گردشگری تبدیل شده‌اند. در کشور ما هم از این گورستان‌های تاریخی فرهنگی کم نیست؛ آرامستان‌هایی که گشت و گذار و تفرجی در آنها، هم

پیامد عبرت‌آموزی دارد و هم نوعی آشنایی با اهالی بافرهنگ و بی‌صدای آرامستان‌ها. امروز سراغ یکی از این همین آرامستان‌ها رفته‌ایم که به احتمال زیاد نامش را شنیده‌اید. اما کمتر کسی خبر دارد که چه فرهیختگان و شخصیت‌های سیاسی، تاریخی و فرهنگی در آن آرام گرفته‌اند؛ ابن بابویه در شهری که آرامگاه بزرگان و اسطوره‌هایی چون جهان پهلوان تختی و شیخ صدوق است و برای قدیمی‌ها شناخته شده‌تر از نسل جوان و امروزی. این بابویه امروز محل شنیدن قصه‌های ناگفته مردگان مشهوری است که حتی مرگ هم نتوانسته اثرشان را در جریان روزمرگی‌ها از میان بردارد؛ مردگانی که رفتن پای سنگ قبرشان، حال آدم را بهتر می‌کند، چون روایت‌هایی از جنس ناب با خود دارند، آنقدر که آدم رایای قصه خود بنشانند. ابن بابویه اصلا شبیه یک هزارخم قصه‌های رویایی است؛ قصه‌آدم‌ها و حرف‌های نگفته بسیار بر زمین مانده...

شهزاد باباعلی‌پور

ایران

پهلوانان این سرزمین ساکت و آرام

۱۷ دی یکی از سال‌های پیش از انقلاب تهران با مرگ تختی، تکان سختی خورد. مزارش اما خاک شهری شد. او نخستین مدال طلای ایران در بازی‌های المپیک به دست آورد و بر سر مزارش، قصه مدال‌هایش بر دیوار سنگی حـك شده است. بیشتر مردم تختی را با همان نام جهان‌پهلوان می‌شناسند اما کمتر کسی از فعالیت‌های سیاسی او خبر دارد. او یکی از اعضای فعال جبهه ملی بود و شاید کمتر کسانی بدانند تنها فردی که در سال‌های تبعید، هر ماه سراغ دکتر مصدق می‌رفت و از این عملش هم نمی‌ترسید، تختی بود. قصه مرگ تختی پر سوال و پرابهام است. این سوالات و سوالات بسیار دیگری درباره مرگ تختی وجود دارد که خیلی‌هایش سر مزاروی در ذهن آدم رژه می‌رود. قصه‌های تختی را بر سر مزارش می‌گذارم و می‌روم. پهلوانان دیگری هم در ابن بابویه آرام گرفته‌اند؛ افرادی چون پهلوان اکبر یا پهلوان حسین که سال ۱۳۲۹ فوت شده است. نام‌هایشان را قدیمی‌ها بلندند مثل اصغر شاطر رضا یا پهلوان آقا‌بابا.

در ابن بابویه که میان قبرها راه بروی، آنقدر قصه کف زمین ریخته که اعجاب عجیبی دارد. مثل نام تقی ربیع زاده آلتون تاش را که ببنینی می‌گویند از پیشروان تأسیس سازمان راهنمایی و رانندگی بوده است و البته نام سید ابراهیم نبیاء که در مجلس بود و از نفوذش برای گرفتن بودجه و راه‌اندازی اولین هنرستان‌های ایران استفاده کرد.

و این خیاط عارف دوست داشتنی

و مشروطه خواهان... نزدیک قبر میرزاده سنگ قبر کوچک‌ی از محمود محمود هم هست. هر دوی آنها معترض به رضا خان بودند. هر دو اهل قلم. یکی ترور شد و محمود هم صدای اعتراضش را حتی با سنگ قبرش بر جا گذاشت. در سال‌های آغازین ثبت‌نام خانوادگی قرار بود از ثبت‌نام‌های تکراری خودداری شود. محمود محمود نام «پهلوی» (برای خویش برگزیده بود. پس از آن که رضا‌شاه همان نام را برای نام خانوادگی خود خواست و باخبر شد که کسی قبل از او این نام را انتخاب کرده، محمود تحت فشار مجبور شد آن نام خانوادگی را واگذارد کند و پس از آن نام خانوادگی دیگری پذیرفت و به اعتراض نام خودش (محمود) دینداری- کشتار دسته‌جمعی (۱۴) از تعلقات دستگاه شور- شاخه نو- رسته- از حلق تا مدهد (۱۵) توهمین- حنا- گرو گذاشتن.

قرچک رسانه‌ای کرده. یا نمایشگاه صنایع‌دستی‌ای با نام «یلدا یا صنایع‌دستی» که از سه‌شنبه همین هفته در قزوین برپا شده و تا ۳۰ آذر دایر است و سید میثم حصاری، معاون صنایع‌دستی قزوین گفته: آن را به‌منظور حمایت از هنرمندان صنایع‌دستی و معرفی محصولات تولیدی این حوزه برگزار کرده‌اند. / جام‌جم دیلی

ماجرای شیخ و آرامگاهی که بنا می‌شود

شیخ صدوق را به حکم شیعه بودن می‌شناسیم. عالم شیعه‌ای که سرآمد حدیث شناسان شیعه بود و رئیس‌المحدثین لقب داشت. نامش محمد بن علی بن بابویه قمی بود. اما صدوق شهرت داشت چون در نقل روایات جز به راستی سخن نمی‌گفت. روایت زندگی اش، اعجازی از خاص بودن است؛ از ماجرای تولدش گرفته تا... پدر شیخ صدوق از علمای زمان خود نزد سومین نایب امام زمان (عج) در قم می‌رود و از ابوالقاسم روحی می‌خواهد که صاحب‌الزمان (عج) در باره او دعا کند که خدا پسری به او عطا کند... در هر روی ایشان بشارت ولادت شیخ‌صدوق را دریافت می‌کنند که حکایتی مفصل است و از حوصله این صفحه خارج. اما از این خاص‌تر برای گردشگری که پا در مسیر زیارت شیخ صدوق می‌گذارد، ماجرای آمدن فتحعلی شاه برای دیدن پیکر شیخ است. تقریباً هشتصد سال پس از وفات شیخ، باغ مستوفی در ری خبرساز می‌شود، چراکه سیلی در ری جاری و در باغ حفره‌ای ایجاد می‌شود. در حفره سردابی بوده که گفتند مرقع شیخ است و جسد آن بزرگوار در آن سالم است. انتشار خبر در تهران، پای شاه قاجار را به ماجرا باز می‌کند. شاه دستور می‌دهد سرداب را نبوشانند تا او شخصا جسد را ببیند... دیدن سنگ قبر از یک طرف و صحت ادعا به رای العین، باعث می‌شود تا فتحعلیشاه دستور بازسازی بقعه را صادر کند. به این ترتیب از زمانه قاجار به بعد، این محل گورستان بوده است.

خروار خروار هنر زیر خاك ابن بابویه

نزدیک در شمالی ابن بابویه اتفاقی است شبیه بقیه آرامگاه‌های خانوادگی این آرامستان. اما بیشتر مردم آن را می‌شناسند. آرامگاه خانوادگی خاندان دهخدا که درش بسته است، اما پنجره‌ای دارد رو به قبری در گوشه چپ اتاقک که تصویر مردی با عینک فلزی گرد بر آن آشنای آشناست؛ علامه علی اکبر دهخدا که ۴۰ سال از عمرش یعنی بیشتر عمرش را صرف تالیف لغت نامه کرد و نزدیک به چهار میلیون فیش بنیان این کار تهیه کرد. درست بیرون اتاق، قبر بانوی نقاش، مریم حکیمی هم قرار دارد. پیدا کردن خوابگاه ابدی استاد حسین بهزاد و همسرش کار سختی است. آنها هم گوشه یکی از اتاق‌ها هستند و در حاشیه، اما جوینده یابنده است. باید با حوصله گشت. شاید در میان هنرمندان، قبر میرزاده عشقی جالب‌تر باشد. قبری که بر آن شماره تلفن همراه هم دیده می‌شود و البته گواهی بر آن است که طرفداری پرو یا قیصر دارد که نه تنها عاشقانه سراغ مراد خود می‌آید، بلکه شماره تماسی هم گذاشته تا بتوانیم برای بیشتر، اناستن سراغش را بگیریم. این بیت معروف از مدیر روزنامه قرن بیستم هم بر مزارش هست که سروده بود: خاکم به سر، ز غصه به سر خاک اگر کنم، خاک وطن که رفت چه خاکی به سر کنم....

بانوی بنیانگذار نخستین موسسه تاکسیرانی

برای گردشگران، نام فخرالدوله بیشتر با همان عنوان سنگ قبرش شناخته می‌شود که روی مرمر حجاری شده نوشته‌اند صبیـه مظفرالدین شاه، اما شاید کمتر کسی بداند که بنیانگذار نخستین مؤسسه تاکسیرانی در تهران همین بانو بوده، یعنی زنی به نام فخرالدوله. حتی او قصد تأسیس يك مؤسسه بورس ملی در ایران داشت که به علت فراهم نبودن شرایط، موفق نشد. درباره او گفته‌اند که مورد تحسین رجال سیاسی زمان خود بود. موسسه‌اش که رضا‌شاه درباره او گفته: «قاجاریه يك مرد و نیم داشت، مردش فخرالدوله، و نیم‌مردش آغا محمدخان بود.» او، از مادر علی امینی، نخست‌وزیر دوران پهلوی هم بوده و گفته شده که این زن بخش عظیم زمین کهریزك را وقف کرد که بعدها سرای سالمندان کهریزك در آن بنا شد.

داغ مصدقی‌ها در دل ابن بابویه

از همان در اصلی که وارد شوید و از کنار بارگاه شیخ صدوق که بگذرید، سکویی قابل رویت است که دورش دیوار سیمانی است. مثل يك حیاط کوچک می‌ماند، سکویی ساخته‌اند و بر بالایش قبرهای کنار هم جلب توجه می‌کند. نام شهید بر بالای اسم هر سنگ است و کمی آن طرف‌تر هم سنگ یادبود کشته‌ای که به زحمت می‌شود از ته‌مانده‌اش از دروز ۱۳۶۱ و درگذشت در ۱۳۴۵، را دید. سنگ تکه‌شده و زمین‌خورده غم‌انگیزترین یادبود برای يك وطن‌دوست است. کسی که تمام تلاشش را برای ملی کردن صنعت نفت کرد و به گفته دکتر مصدق پیشنهاددهنده طرح ملی شدن صنعت نفت بود؛ دکتر حسین فاطمی. دقیقا از ورودی شهدای ۳۰ تیر يك قدم آن طرف‌تر مزار دکتر فاطمی است. هم‌عرضش دو قبر آن طرف‌تر هم نام سلطنت فاطمی بر قبر هم‌تراز دیگری پیدا است. خواهر و برادر قصه غریبی دارند. روی قبر دکتر سید حسین فاطمی نوشته‌اند، وزیر امور خارجه دکتر مصدق... قصه خواهر اما شنیدنی‌تر است؛ ظاهرا بعد از کودتای ۲۸ مرداد تصمیم گرفته می‌شود دکتر فاطمی در حین دادرسی توسط يك حرکت به ظاهر خودجوش مردمی به دست شعبان جعفری و مریدانش به قتل برسد. سلطنت فاطمی، خواهر دکتر فاطمی که از طریق خبررادیو از دستگیری برادرش مطلع می‌شود، خود را به دفتر فرمانداری نظامی تهران که آن موقع در داخل کاخ شهربانی (ساختمان فعلی وزارت خارجه روبه‌روی کتابخانه ملک) می‌رساند که مصادف با حمله چاقوکشان به دکتر فاطمی است و خود را اسپر بلا می‌کند. حمله‌کنندگان شش ضربه به دکتر فاطمی و ۱۰۱۱ ضربه چاقو به خواهرش وارد می‌کنند. قصه خواهر همان جا تمام نمی‌شود. سلطنت فاطمی با زحمت زیاد توانسته جنازه را بگیرد و با تاکسی از محل دور کند. روزی هم که دکتر فاطمی را در ابن بابویه به خاک می‌سپردند، وی سخنرانی غرابی کرده و رژیم پهلوی را زیر سؤال می‌برد، این سخنرانی حتی نظامیانی که در آنجا بودند را به گریه می‌اندازد و حالا خواهر و برادر سال‌هاست که در ابن بابویه کنار هم آرام گرفته‌اند.